

efterretningstjenesten, som jeg mener efterretningstjenesten helst burde bede sig fritaget for.

Blot igen til hr. Arne Melchior: Min tale den 3. juni sidste år var en tale, der var holdt, inden vi fik de dokumenter på bordet, som blev afleveret af den nuværende efterretningschef, og som dannede grundlag for regeringens overvejelser og også til sidst regeringens beslutning.

Jeg vil også sige til hr. Arne Melchior, at jeg tror, vi ender i den situation, at der ikke kommer problemer i forhold til bemanning af kommissionen. Det er en forventning, jeg har, både for så vidt angår præsidenterne i de to landsretter, og også for så vidt angår universiteterne. Det er noget, jeg har lagt afgørende vægt på, at vi ikke bar den politiske strid videre, heller ikke, når kommissionen skulle udnævnes. Jeg håber også, det ender sådan, og jeg har bestræbt mig på, at det skulle ende sådan.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Når man hører justitsministeren tale om ansvarlighed og uansvarlighed, får man lyst til at spørge: Hvor blev ministeransvaret af? Justitsministeren fremturer. Han havde håbet på, at sagen var blevet håndteret, så der ikke var blevet politisk strid. Jamen det er da alene ministeren selv, der håndterer sine egne sager. Det er da noget af en erkendelse, at ministeren ikke har forstået at håndtere sagen rigtigt. Det er vi fuldkommen enige i, men det er altså ministeren, der traf en beslutning om, at der skulle fremsættes et lovforslag, og det lyder, som om ministeren er af den opfattelse, at så skulle vi bare klappe hælene sammen og sige: Javel, hr. minister.

Justitsministeren vidste 24 timer efter, at han havde haft et pressemøde, at vi ikke ville medvirke til et lovforslag af det indhold, som ministeren havde skitseret. Det har vi holdt helt fast i lige siden. Alligevel fremsætter ministeren forslaget, og vi har vedvarende sagt, at vi er imod. Vi vil ikke diskutere det lovforslag. Ministeren må begynde forfra. Det har ministeren nægtet hele vejen igennem siden den 26. august.

Formanden:

Hr. Bendt Bendtsen, og det er som ordfører.

Bendt Bendtsen (KF):

Det er til bemærkningerne fra ministeren om, at han ikke har sat PET på anklagebænken. Det tror jeg nok der er mange andre der har en helt

anden holdning til. Men det er også imponerende, at man hører ministeren spørge, hvorfor Det Konservative Folkeparti ikke ligesom vore søsterpartier i Norden kan være med til det her. Regeringen bruger, hver gang det passer ind i dens eget kram, at sammenligne med de andre nordiske lande.

PET-undersøgelsen kan man altså godt sammenligne med Norge. Det kunne man altså ikke med undersøgelsen af Stasiarkiverne. Da statsministeren her i salen den 20. januar 1999 blev spurgt om Stasiarkivernes forhold til efterretningstjenesterne i Norge og Sverige, sagde han, at han til brug for sin besvarelse havde fået oplyst følgende af justitsministeren: Det kan ofte være forbundet med vanskeligheder nærmere at sammenligne administrationen af et givet retsområde flere lande imellem. Det gælder naturligtvis i særlig grad på et følsomt felt som efterretningsområdet.

Det var statsministerens ord her fra talerstolen. Da kunne det altså ikke sammenlignes, når det var Stasiarkiverne.

Så må jeg sige, at hvis man tror på, at der kan være en hemmelig efterretningstjeneste i Danmark efter dette miskmask, og efter at en undersøgelse er kørt igennem, tror jeg, man kommer til at tro om. Ministeren siger, at alle er enige om, at vi skal have en efterretnings-tjeneste. Mon dog? En del af det parlamentariske flertal, der er for den undersøgelse, ønsker nok en efterretningstjeneste derhen, hvor peberet gror. Den eneste årsag til, at man ryger på vognen i denne sag, er, at man kan træner og mistænkeliggøre vores efterretningstjeneste, så den er ødelagt mange år frem i tiden.

Når man hele tiden henviser til Norge og lignende, kan jeg da sige, at Kåre Willoch, den tidligere norske statsminister, har haft et ganske andet syn på den sag end det, der egentlig fremgår herfra i dag. Han talte om, at POT, den norske efterretningstjeneste, havde en brækket ryg efter undersøgelsen.

Jeg synes også, det kunne være interessant at høre ministeren forklare en lille smule med hensyn til Thestrups dagbog om, at der skulle være overført en mikrofilm til ambassaden i Washington. Det er, som om der ligger det under, at det formentlig er et eller andet register, der er affotograferet og kørt derover. Hvad ved ministeren egentlig om det? Kunne det ikke være en spionagesag, der lå på kanten, eller noget andet? Hvad er det her egentlig for noget overhovedet? Og har ministeren ikke en mulig-